

MEHRİBAN ƏLƏKBƏRZADƏ: "NƏYİN ZİYANLI, NƏYİN YARARLI OLDUĞU QƏRARINI ÖZÜNÜZ VERMƏLİSİNİZ"

GƏNCLİK İNFORMASIYA BOLLUĞU İÇİNDƏ AZIB

Tərənə Məhərrəmovə
taranamaharramova@kaspi.az

"Nə qədər ədəbiyyat oxumuş olsanız, bir o qədər həyat yaşamış insana çevriləcəksiniz. Nə qədər dil bilirsinizsə, bir o qədər çox insanın əvəzinə yaşaya biləcəksiniz. Bu, sizin sonrakı həyatınızda, karyeranızda özünü büruzə verəcək"

Bilmirəm, sizin yaddaşımda bu görüş nə qədər qalacaq, amma mən yadımda səmimi qalmaq istəyirəm. Sizə maraqlı ola da bilərəm, olma da, 8 və ya 10-cu sinif şagirdləri üçün bir teatrın baş rejissoru və yaxud bədii rəhbəri nə qədər maraqlı olar, bilmirəm. Məni taniyan adamlarla ünsiyyətdə daha rahat ola bilərəm. Ona görə sizinlə münasibətdə bir az həyəcan qatım da var. Çünki anlaşılmaq, başa düşülmək istəyirəm..."

Bakı Şəhəri üzrə Təhsil İdarəsinin "Kaspi" qəzeti ilə birgə reallaşdırdığı "Məktəbdə" layihəsinin növbəti qonağı - Azərbaycan Milli Dram Teatrının bədii rəhbəri, Əməkdar İncəsənət xadimi Mehriban Ələkbərzadə məktəblilərlə görüşündə həyəcanını ifadə etdi. Yasamal rayonundakı 161 nömrəli tam orta məktəbdə keçirilən görüşdə qonaq məktəb illərini xatırladı.

MƏN MƏKTƏBLİ OLAN ZAMAN...

"İnanmıram ki, sizin nəsil mənim uzun illər çəkdiyim sənədi filmlərə baxmış olsun. Valideynləri və müəllimləri istisna edirəm. Mənim 80 seriyaya yaxın sənədi-bədii filimim var", - deyər Mehriban xanım öz yaradıcılığı haqqında qısa məlumat verdi: "Mən orta məktəbdə oxuyanda iki fənni - ədəbiyyat və tarixi çox sevmişdim. Tarixdən əla bilmədiklərimi sonradan öyrənərək ötürməyə çalışdım. Məktəbli olan zaman "Azərbaycan tarixi" Qobustan qayalıqlarından başqa bir şeydən ibarət deyildi. Təbii ki, universitet illərində də tarix dərsi keçilməyə başladı. Artıq daha çox vətənpərvərliklə danışmaq istəyi vardı. Amma anlayırdım ki, bu hər zaman belə olmayıb. 18-ci əsr Azərbaycan xanlıqları formalaşana qədər başqa mühit idi. Mən xanlıqlar dövrünü araşdırmağa başladım. İlk dəfə maarifləndirmə anlamında filmlər çəkilməyə başladı".

Qonaq ədəbiyyata marağını da ayrıca vurğuladı: "Mənim atam ədəbiyyatçı deyildi, tamam başqa sahənin adamı idi. Amma bizim evdə bütün yeni çap olunan və klassik ədəbiyyat nümunələrinin hamısı vardı. Evimizin divarları ancaq kitablardan ibarət idi. Atam bizi də oxumağa məcbur edirdi. Hər bazar günü axşam "hansı ədəbiyyatı oxumusan?" - deyər sorğulayırdı. Atam mənə şeir deməyi də öyrətdirdi. Ədəbiyyat oxumaq istəyi əvvəlcə məcburiyyətdən yaranırdı. Valideynlərim məni istədiyim ədəbiyyatı oxumağa qoymurdular, mən də başa düşməsəm belə, onları gizləndirirdim".

GƏLİN, SÖHBƏT EDƏK...

M.Ələkbərzadə auditoriyaya müraciət edərək "Ən yaxşı söhbət dialoq üzərində qurulur. Monoloqa qalsa, mən çox uzağa

gedə bilərəm. Gəlin, söhbət edək..." - deyər şagirdləri dialoqa dəvət etdi.

"Sizcə, müasir gənclik nə istəyir?" - deyər auditoriyadan ünvanlanan suala verilən cavab maraqlı oldu: "Mən gəncləri əsasən dərş dediyim institutun qəbüllərində, işlədiyim teatrda gənc kadrların seçiminə və sosial şəbəkələrdə görürəm. Fikrimcə, indiki gənclik informasiya bolluğu içərisində azıb. Mən onların, xüsusən yeniyetmələrin seçim edə bilmək intellektinin olmasını arzulayıram. Çünki nə qədər əlimizə vursalar ki, "yandıracaq, götürmə", yenə də bu hissi öldürmək olmaz. İnsanın ruh səsi ona "get, bunu əldə et" deyir. O hissi öldürmək hansısa müəllifi və ya təşəbbüskarı olacağı bir hadisəni ələndən almağa bərabərdir. Necə edək ki, onlar doğru seçim etməyi bacarsınlar? İnanm ki, ən yaxşı açar maarifləndirmədir. Nə qədər çox mütləq etsəniz, o qədər çox vacib amildir. Səiz aydın olacağı ki, görünən müstəvi nəticədir. Ora gedib çıxmaq üçün çox dolanbac yollar var. Ona görə nəyinin ziyanlı, nəyinin yararlı olduğu qərarını özünü verməlisiniz. Müəllimlər çox vacib iş görür, sizi daim o səmtə yönləndirirlər. Burada inanmıram ki, çox vacib amildir. O inamın olması üçün sizin özünüzdə də müəyyən bir bazanız olmalıdır. Seçiminiz bundan sonrakı həyat yolunuza müəyyən edəcək. Mən indi desəm ki, zərərli saytları, informasiyaların ardınca getməyiniz, siz gedəcəksiniz. Sadəcə, seçim etməyi bacarmalısınız. Bizim beynimiz mədəmizdən ağıllı deyil. Beynimiz nə varsa, hamısını qəbul edir. Mənim gənclərdə görmək istədiyim mütləqdir. Mütləq az olduğundan müasir gənclikdən bir az narazıyam. Çünki onlar spesifik olaraq yalnız öz gedəcəkləri yolun ədəbiyyatını oxumaqla məşğuldurlar. Halbuki çox sayda seçimlər ola bilər. Nə qədər ədəbiyyat oxumuş olsanız, bir o qədər həyat yaşamış insana çeviləcəksiniz. Nə qədər dil bilirsinizsə, bir o qədər çox insanın əvəzinə yaşaya biləcəksiniz.

"Siz məxsus olduğunuz qanın genetik kodlarını daşıyan məsum varlıqlarsınız. Onu kamil bir varlığa çevirə də bilərsiniz, vecsiz, mənasız bir insana da."

Bu, sizin sonrakı həyatınızda, karyeranızda özünü büruzə verəcək".

"TƏLƏBƏLƏRİMLƏ HƏMKAR OLURAM"

"Müəllimləriniz necə yadımda qalıb?" - deyər soruşan şagirdin sualına cavabında M.Ələkbərzadə müəllim adının müqəddəsliyindən danışdı: "Mənim sağ qalan müəllimlərimə böyük hörmətim var, həyatdan köçənləri ehtiramla anıram. Hər bir şagirdin daxilinə nüfuz edərək oradan boylanmaq çox çətindir. Mənim belə bir iddiam yoxdur. Öz tələbələrəmlə həmkar olaram. Müəllimlərim mənə bu azadlığı verməyib. Mən isə münasibətdə daha çox azad yolu seçirəm. Bildiyimi öyrədirmək və sona qədər onlardan tələb edirəm".

"HƏYATINIZI DARIXDIRICI ETMƏYİN"

"İxtisas seçimində valideynlərin istəyi əsasdır, yoxsa gənclərin öz seçimləri? Bizə nəyi tövsiyə edərdiniz?" - sualına da M.Ələkbərzadə maraqlı cavab verdi: "Siz hər biriniz bir sevgidən doğulmusunuz. Biriniz ananızın gözələrinin rəngini daşıyırsınız, biriniz atanıza və ya babanıza daha çox oxşayırsınız. Siz məxsus olduğunuz qanın genetik kodlarını daşıyan məsum varlıqlarsınız. Onu kamil bir varlığa çevirə də bilərsiniz, vecsiz, mənasız bir insana da. Bizim genetik kodlarımız çox dərinlidir. Dünyanın hər yerində gözəl emlər, kaşflər var, onlarla qidalanın, onları mənimsəyin, ancaq özünüzlə qəbul edin. Özünüzdən sonra kimesə ötürmək üçün mütləq süzgəcdən keçirin. Süzgəç sizin beyninizdir. Peşə seçiminə həyat tərzi kimi baxın. Yəni bu, əgər konkret olaraq sənət deyilsə, onun içərisində elm varsa, bu, sizin sadəcə maaş ala biləcəyiniz yer yox, həyat tərziniz olsun. Həyat tərzinizi kimi seçdiyiniz peşə sizə bütün çətinliklərdən keçməyə kömək edəcək, ən böyük işlərdən ən ucuz yüksəlişlərə qədər aparacaq. Bu peşəni seçmişsinizsə, demək ki, sevirsiniz.

Yer üzündə sevgidən güclü faktor yoxdur. Peşənizi sevsəniz, bu, sizin yaşadığınız ömürdə böyük enerji verəcək. Nə qədər çətin olsa da, işinizi sevecəksiniz. İnsan sevmədiyi işə gedəndə həyatı darıxdırıcı olur. Həyatınızı darıxdırıcı etməyin. Peşə seçimi çox vacibdir".

"ÜRÜNİZİN SƏSİNƏ DƏ QULAQ ASIN"

M.Ələkbərzadə öz uşaqlıq arzularını da xatırladı: "Yeddinci sinif qədər ibtidai sinif müəllimi olmaq istəyirdim. Sonra başa düşdüm ki, oxuduqlarım mənə yeni nəyisə yazmaq, çəkmək, göstərmək cəhdi yarırdı. Bilmirdim, bunun adı rejissuradır. Amma başa düşürdüm ki, oxuduqlarım kifayətlənmirəm, onları nəvəsə köçürmək, nəyisə başqa cür qurmaq istəyirdim. Vurğu vurmaq istədiyim şeylər, yenidən şərh etmək istəyirdim. Yavaş-yavaş gördüm ki, oxuduqlarımın içindən bir obraz yarırdım. Amma bu, istənilən peşə ola bilər. Anam həmişə təsəvvüfləndirdi ki, mən həkim ola bilməmişəm. Axı mən gələcəyə iynə vura da bilmirdim. Amma adamlar vardı ki, onlar kimyəvi birləşmələrdə yaşayırdılar. Onlar o sahənin ardınca getdilər, uğurlu da oldular. Mən fizika təmayüllü məktəbi bitirmişəm. O məktəbi bitirən şagirdlər sonradan kosmik tədqiqatlar institutlarında işləyirdilər. Onlar bizə qonaq gəlirdilər. "Biz düşünürdük ki, sən kosmonavt olacaqsan" deyirdilər. Amma mən bilirdim ki, nəyi seçəcəyəmsə, mütləq içində ədəbiyyat və tarix olacaq. İş elə gətirdi ki, öz seçimimdə israrlı oldum. Sizə peşə seçiminizdə israr arzulayıram. Əlbəttə, valideyn daha doğrusunu bilər. O, təbii ki, sizin yaxşılığınızı istəyəcək. Amma ürəyinizin səsinə də qulaq asın. İnsan hansı qərarı verəcəyini özü daha yaxşı bilir".

Fotolar: Rüşət Mikayılov/Global Media Group

İNFORMASIYA BOLLUĞUNDA DÜRÜST SEÇİM

"Əgər bizim dövrümüzün uşağı olsaydıq, yenə rejissuramı seçərdiniz?" - deyər soruşan məktəblinin sualına qonaq "Bu dövrün uşağı olmaq çox çətinidir" cavabını verdi: "Mən bunu təsəvvür edə bilmirəm. Elə bilirsiniz, sizin yerinizdə olmaq asan məsələdir? Mənə elə gəlir ki, bu gün doğulsaydım da bu peşəni seçərdim. İnanırdım ki, bu sahəni bacaracağam, öz dövrümə görə həmkarlarımdan fərqlənəcəyəm. Yaxşı mənada kiçik də olsa Azərbaycan mədəniyyətinə bir fayda verəcəyəm. Bu gün görünməsə də, sabah o xeyir görünəcək".

KİMLİYİMİZ HAQQINDA VİZİT KARTI

"İncəsənətin bəşəriyyətin inkişafında hansı rolu var?" - deyər auditoriyadan ünvanlanan ən diqqətli sualın cavabı: "Yəqin muzeylərə gedirsiniz. Axı mən 12-15-ci əsrlərdə yaşayan insanların nəyisə nəfəs aldığını bilmirəm. Oxuyuram, amma vizual görüntüm yoxdur. Təsəvvür edin, baxdığınız zaman aid rəsmlər həmin dövr haqqında məlumat verir. Düşünə bilmədiyiniz, ömrünüzə təsəvvür edə bilmədiyiniz hadisələri gözünüzdə ehtiva edir. Sən ona baxaraq bir dövrü öyrənirən. Bu, tək rəsm əsəri deyil, daşlar, qəbirlər üzərində, yazılar, işarələr var. Bunlar insanın zövqünün formalaşmasında, özündən əvvəlki tarixə baxışında əvəzsiz rol oynayır. Bu, insanı cılalayır. Zaman keçəcək, yaratdığımız hər şey bizim kimliyimiz haqqında vizit kartına çevriləcək".

